

MIGNONA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia
iam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem
audacia? nihilne te nocturnum praeidium Palatium,
nihil timor populi, nihil concursus bono-
rum muatissimus habendi senatus locus, nihil
moverunt? Patre tua consilia non sentis? consiliorum
horum conscientia teneri conjurationem tuam no-
xiosa, quid superiore nocte egeris, ubi fueris,
quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare
pora, o mores! Senatus haec intelligit, consul vi-
vit. Vivit? immo vero etiam in Senatu venit:
particeps notat et designat oculis adscendem unum.
Nos autem, viri fortes, satisfacere reipublicae
furorem ac tela vitamus. Ad mortem te, Catilina,
nullis, jampridem oportebat in te conferri pestem
in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir a-
pio, pontifex maximus, Tib. Gracchum, medicum
statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam
in curia atque in curiis pariter cupientem, nu-
mus? Nam illa nimis antiqua praece, quod

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATENSIS

ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC PR

RAVENNA